

De kerk als veilige ruimte.

Johannes 20,23: *Wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze kwijtgescholden.*

statistieken

Uit een aantal onderzoeken in 2016 bleek dat 40% van de Amerikaanse bevolking verslaafd is aan het internet. Een ander onderzoek gaf aan dat porno verslaving in de afgelopen jaren sterk om zich heen lijkt te grijpen. Dat laatste ook al onder vrij jonge kinderen.

Natuurlijk zijn dat maar getallen en statistieken en je persoonlijk leven laat zich niet zo gemakkelijk onderbrengen in grafieken, procenten en cijfers. Die geven nooit weer wie je nou eigenlijk bent.

Toch zijn het tendensen waar we serieus rekening mee moeten houden, juist ook binnen de gemeente van Christus.

leven met elkander

In zijn prachtige boekje *Gemeinsames Leben* (Leven met elkander) schetste Dietrich Bonhoeffer dat in Jezus Christus Gods liefde voor de zondaar is gekomen. Hij tekent dat Christus een broeder is geworden en dat in zijn naam de mensen aan elkaar worden toevertrouwd als zusters en broeders. De broeder/zuster hoort in Christus plaats de schuldbelijdenis en vergeeft die schuld in de plaats van Christus. Dat werd en wordt gemakkelijk verkeerd begrepen. De broeder (lees verder desgewenst zuster) doet dat niet uit een soort hooghartigheid, maar hij is tot hulp gegeven, omdat hij alle verleidingen en alle schuld net zo goed kent. Juist omdat hij ook leert leven van de vergeving die hij ontvangt na zijn schuldbelijdenis. De broeder staat dus nooit – echt nooit! – boven de broeder, maar in Christus altijd naast de broeder. Hij is geen haar beter dan zijn broeder die bij hem komt.

Gods Geest

Als de opgestane Here Jezus zegt dat zijn broeders de Heilige Geest mogen ontvangen en Hij Die op hen blaast, dan zendt Hij hen met deze opdracht om zo betrokken op elkaar te zijn en te blijven. Geen kerkelijk onderonsje, maar de kerk als broeder in deze wereld, bereid om de schuldbelijdenis te horen en de schuld te vergeven, omdat zijzelf van binnenuit weet hoe diep de zonde zit.

valkuil

Gemakkelijk maakt de kerk, de gemeente als kerkelijke gemeenschap, de indruk van een ietwat betweterig gezelschap. Een groep waarbij mensen op elkaar letten en precies weten hoe je dingen wel of niet moet doen. O wee als je daar niet exact in past, dan voel je de dodelijke blikken, dan zie je de gefronste wenkbrauwen, of – erger nog – de flauwe glimlach met de straling “ach ja, je weet niet beter”. Die uitstraling is volgens mij voor de gemeente een heuse valkuil. De hierboven genoemde onderzoeken en de daaraan verbonden conclusies zullen zonder twijfel ook binnen de kerk mensen treffen. Betreft het misschien niet je persoonlijk leven, hoewel ik dat heel goed voor mogelijk houd, dan wellicht iemand in je directe omgeving. Hoe kan dat op een goede manier bespreekbaar worden?

hulp bieden

Door hulp te bieden, niet met die reeds geschetste houding uit de hoogte. Alsof jij aangewezen bent om de ander te helpen! Je kunt alleen dan concreet helpen, als het besef dat je in alles hierin op de broeder lijkt, je leven doordrenkt. Bonhoeffer wees er al op dat de zonde juist onbekend wil blijven. Wij spreken wel van zaken “die het daglicht niet kunnen verdragen”, maar zo werkt het echt. Alleen dan breken zulke dingen je wel op. Het is – net als met alle verslavingen – alsof zij een eigen leven in je gaan leiden en bij tijden, ja heel dikwijls en in toenemende mate, je leven gaan bepalen. Deze ‘dode’ machten lijken dan sterker dan jezelf. De Psalmist bezingt het zo: *“Zolang ik zweeg, kwijnde mijn gebeente weg”* (Psalm 32,3).

Je verziekt je verhoudingen en breekt je karakter af.

veilige ruimte

Hierin heeft de Gemeente van Jezus Christus een doorslaggevende betekenis. De 'kerk' die inziet dat zij een broeder is van de 'wereld' is een ruimte om de weerstand en de nood, die mensen hun levens en hun verhoudingen verziekt, te overwinnen. Juist omdat zijzelf een in Christus geredde gemeenschap is. Daar waar twee of drie in zijn Naam bijeenzijn, daar is Hij naar zijn belofte in hun midden. En dat heeft die in zijn Naam levende gemeenschap echt hard nodig.

ontmoeting

We ontmoeten elkaar onder het Woord, dat ons Jezus Christus als gekruisigde verkondigt. Hij liet zich kruisigen, om de gebrokenheid en de schending te overwinnen. Hij overwon die door Zelf in die breuk te komen. Het kruis is niet de onthulling van een wrede mensenwereld, maar is juist een teken van Gods liefde. Jezus Christus die jou tot zijn broeder (en zuster) wil maken. Die door zijn liefde jou in ontmoeting wil brengen met andere mensen, die net als jij mogen leven van die liefde en vergeving. Niet door het weg te poetsen, te doen alsof er niets aan de hand is en het leven zijn gewone gangetje lijkt te kunnen gaan, maar door het aan het licht te brengen. En in dat Licht wordt je dan niet uitgelachen of nagewezen, maar met liefde, vergevende en daardoor bevrijdende liefde tegemoet getreden.

G.J.Krol